

[Poul Dam.]

hænger sammen på den ene eller den anden måde, og det gør ikke oversigten lettere.

Men jeg skal vende mig til nogle af de ændringsforslag, der findes uden for tillægsbetænkningen, fordi de kræver nogle bemærkninger. Først og fremmest er der fra Danmarks kommunistiske parti stillet en lang række ændringsforslag på blad nr. 283. Det er forslag af flere forskellige typer. Der er dels en række forslag, som er udtryk for, at man vil fjerne alle bevillinger, der har et eller andet at gøre med De europæiske Fællesskaber, og det er naturligvis et standpunkt, som vi er enig i. Vi har ment at tilgodese det samme formål fra SF's side ved at stille ét ændringsforslag, nemlig om at afskaffe det tilskud til EF, der står på udenrigsministeriets konto; når det var afskaffet, ville alle de andre poster af sig selv falde bort.

Om de kommunistiske ændringsforslag skal jeg i øvrigt sige, at flere af dem er udtryk for nogle forholdsvis løse skøn, nogle ret store bevillingsforøgelser, uden at det er muligt at se, hvilke beregninger der ligger bag dem, og det kan man ikke være med til i alle tilfælde.

Kommunisterne foreslår, at indkomstskatten skal forhøjes med 5 mia kr., fordi man gerne vil have et bedre skattegrundlag, fordi man vil have de skjulte indtægter frem og få dem beskattet. Vi er enige i formålet, at de skjulte indkomster skal frem og skal beskattes, men vi vil gerne sige, at når det lykkes at få disse skjulte indkomster frem, skal det provenu, der opnås, ikke bruges til at forhøje indkomstskatten med, men til at nedsætte indkomstskatten for de dårligere stillede her i samfundet.

Man foreslår fra kommunistisk side at forhøje det almindelige bygge- og anlægsprograms bevillinger på Grønland med 100 mill. kr. Vi er enige i intentionen: at der bør gøres, hvad man kan gøre, for at fremme beskæftigelsen for grønlænderne, men vi er ikke sikre på, at det overhovedet er muligt at anvende 100 mill. kr. fornuftigt i 1974-75, fordi der er en meget lang projekteringsperiode på Grønland.

Man har stillet nogle meget vidtgående forslag vedrørende boligstøtten. Også her vil jeg gerne sige, at vi er enige i tendensen, men vel er noget forbeholdne over for, om

de tal, der er nået frem til, netop er de rigtige, men vi vil gerne stemme for det.

Et forslag, hvis tendens også er udtryk for noget, der er os sympatisk, vil vi derimod stemme imod, fordi vi mener, det er udtryk for en ubeskrivelig letsindighed fra det kommunistiske partis side. Det er ændringsforslag nr. 51, hvor man foreslår, at tilskudet til de offentlige arbejdsformidlingskontorer skal nedsættes med 30 mill. kr. Begrundelsen er den, at man ønsker, arbejdsformidlingen skal overgå til fagbevægelsen.

Vi er enige i, at arbejdsanvisningen skal overgå til fagbevægelsen, men at tage en bevilling væk netop fra denne regering uden at have sikkerhed for, at man så får tingene i orden bagefter med en arbejdsformidling hos fagbevægelsen, er meget letsindigt. Jeg kan godt se, hvad det kunne bruges til, hvis man virkelig fik fjernet disse 30 mill. kr. fra de offentlige arbejdsformidlingskontorer.

Et eksempel på, hvordan der i alt for mange af de ændringsforslag, der foreligger, drives demonstrationspolitik, har man i nr. 59 i det kommunistiske forslagsbundt, hvor man foreslår, at stipendierne inden for Statens Uddannelsesstøtte skal forhøjes med 500 mill. kr. Vi er enige i, at det er stipendier, der skal til, vi er enige i, at der skal bruges flere penge til Statens Uddannelsesstøtte, men hvorfor netop 500 mill. kr.? Har man overhovedet foretaget nogen beregning af det? Vi kan ikke lave politik på dette meget væsentlige område bare ved at lave en sådan forhøjelse af en bevilling. Det er da også spørgsmålet: er det netop her, er det netop denne måde, der skal prioriteres på?

Men som sagt, der er en række gode intentioner i rækken af de kommunistiske forslag, som vi gerne vil være med til at støtte, og jeg synes, det må siges, at det for et parti, som ikke har den fordel at sidde i finansudvalget, er et forbavsende godt og stort arbejde, der er udført i forbindelse med dette.

Efter at tillægsbetænkningen blev afgivet, er der jo kommet to bundter ændringsforslag fra finansministeren tiltrådt af de 4 forligspartier; det ene bundt, blad nr. 284, er det store, det enorme resultat af regeringens sparerunde. Vi er ikke særlig sympatisk indstillet over for resultaterne af denne spare-
runde, bl. a. fordi vi synes, at resultaterne er meget små som en samlet besparelse i for-